

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 czi 2016 r.

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. pozwem wniesionym w dniu 22 stycznia 2016 r. postępowaniu upominawczym skierowanym przeciwko M. Z. domagała się zasądzenia kwoty 70.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty tytułem części należności wynikającej z zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym strony powodowej umowy kredytu gotówkowego z dnia 26 września 2009 r. Na uzasadnienie żądania strona powodowa wskazała, że pozwany zaprzestał wywiązywania się z obowiązku spłaty zaciągniętego zobowiązania, pomimo precyzyjnego określenia warunków umowy. Poprzednik prawny strony powodowej podjął liczne próby polubownej spłaty zaległości. Dnia 5 lipca 2012 r. strony zawarły umowę ugody, gdzie kredytobiorca uznał swoje zobowiązanie we wskazanej w treści umowy wysokości. Pozwany nie wywiązał się z zawartego porozumienia. Poprzednik prawny strony pozwanej wypowiedział umowę ugody pismem z dnia 7 stycznia 2013 r. W dniu 6 marca 2013 r. został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 października 2013 r. nadano klauzulę wykonalności. Z powodu braku dalszych wpłat, sprawa została przekazana do postępowania egzekucyjnego, do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W., M. J., gdzie toczyła się pod sygnaturą Km 468/13. Postanowieniem z dnia 2 października 2014 r. egzekucja została umorzona. W dniu 4 lipca 2014 r. pierwotny wierzyciel dokonał przelewu przysługującej mu wierzytelności na rzecz strony powodowej. Strona powodowa podjęła próby polubownego odzyskania przedmiotowego roszczenia kierując do pozwanego wezwanie do zapłaty, które okazało się jednak bezskuteczne. Na wierzytelność strony powodowej w stosunku do pozwanego składały się następujące kwoty: kwota 196.106,29 zł tytułem należności głównej, kwota 21.644,67 zł tytułem odsetek umownych liczonych od kwoty należności głównej wedle czterokrotnej stawki kredytu lombardowego za okres od dnia 6 grudnia 2012 r. do dnia 5 marca 2013 r. oraz kwota 28.163,54 zł tytułem sumy odsetek ustawowych naliczonych za okres od dnia cesji do dnia wniesienia niniejszego pozwu. Niniejszym pozwem strona powodowa dochodzi jedynie części pozostałego do spłaty kapitału w kwocie 70.0000,00 zł.,

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy w W. w dniu 27 stycznia 2016 r. pozwany został zobowiązany do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty objętej pozwem oraz kosztów postępowania.

Od powyższego orzeczenia **pozwany M. Z.** wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów postępowania. Wskazał, że w niniejszej sprawie zachodzi niedopuszczalność drogi sądowej albowiem na kwotę zadłużenia dochodzoną pozwem został już wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny dla poprzednika prawnego strony powodowej i wydana przez tut. Sąd klauzula wykonalności tego tytułu o sygn. I Co 763/13. Wobec powyższego, nie jest dopuszczalne, aby w obrocie prawnym do istniejącego tytułu wykonawczego było prowadzone kolejne postępowanie zmierzające do uzyskania na ten sam przedmiot sprawy, nawet w części, drugiego tytułu wykonawczego. Następnie pozwany wskazał, iż strona powodowa nie wykazała iż umową przelewu wierzytelności jest objęte zadłużenie pozwanego. Brak jest dokumentu potwierdzającego, że umowa sprzedaży wierzytelności, została zrealizowana przez stronę powodową, gdyż strona powodowa nie wskazała dokumentu potwierdzającego zapłatę przez stronę powodową kwoty z tytułu zakupu wierzytelności. Nadto, strona powodowa nie wskazała, iż nie doszło do skutecznego zawiadomienia dłużnika o fakcie przelewu wierzytelności, wobec czego należy uznać, że nie doszło do prawnie skutecznej cesji wierzytelności na rzecz strony powodowej. Wreszcie pozwany wskazał, że strona powodowa nie wykazała, czy i ile wynosi rzeczywiste zadłużenie pozwanego. Pozwany dokonywał spłat kredytu, zawarł ugodę bankową. Strona powodowa winna zatem wykazać w jaki sposób kwota spłacanego kredytu była księgowana przez bank, czy to na kapitał czy na odsetki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2014 r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. nabył od (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. wymagalną wierzytelność względem M. Z. w wysokości 218.208,51 zł, na którą składała się kwota w wysokości 191.106,29 zł tytułem należności głównej, 451,65zł tytułem poniesionych kosztów oraz 21.614,67 zł z tytułu odsetek.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 4 lipca 2014 r. k. 54-60

aneks nr (...) do umowy z dnia 4 lipca 2014 r. k. 61-67

wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 13-15

Wierzytelność strony powodowej, wynika z umowy zawartej przez pozwanego w dniu 26 września 2009 r. z (...) Bankiem (...) spółką akcyjną w W. będącej poprzednikiem prawnym który wobec zaprzestania przez pozwanego regulowania należności pismem z dnia 7 lipca 2013 r, wypowiedział przedmiotową umowę. Umową z dnia 5 lipca 2012 r. poprzednik prawny strony powodowej z pozwanym ustaliły warunki spłaty wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego w ten sposób, iż pozwany zobowiązał się do zapłaty kwoty 223.750,96 zł. Na powyższą sumę składały się: kwota 202.106,29 zł tytułem należności głównej, kwota 21.644,67 zł tytułem odsetek umownych liczonych od kwoty należności głównej, Następnie, w wyniku braku spłaty rat na poczet wierzytelności wynikającej z wyżej wymienionej ugody, poprzednik prawny strony powodowej pismem rozwiązał umowę ugody. Następnie w dniu 6 marca 2013 r. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w W., Wydział I Cywilny postanowieniem z dnia 17 czerwca 2013 r., w sprawie o sygnaturze akt I Co 763/13, nadał klauzulę wykonalności.

dowód: umowa kredytu gotówkowego z dnia 26 września 2009 r. k.19-21

umowa ugody bankowej k. 23

rozwiązanie umowy ugody bankowej k.24

bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 6 marca 2013 r. k. 25

postanowienie z dnia 17 czerwca 2013 r. k. 26

Pozwana celem spłaty należności ustalonej porozumieniem w okresie od 23 marca 2011 r. do 6 grudnia 2012 r. dokonała 8 wpłat na łączną kwotę 18.140,00 zł.

dowód: dowody wpłat k. 46-48

Pismem z dnia 16 lipca 2014 r. pozwany został poinformowana o dokonanej cesji wierzytelności z tytułu umowy kredytu gotówkowego z dnia 26 września 2009 r.

dowód: pismo z dnia 16 lipca 2014 r. k. 68

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o powołane dokumenty prywatne, których treść nie była kwestionowana przez strony postępowania, a co do których także Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić im przymiotu wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne.

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W przedmiotowej sprawie między pozwanym a poprzednikiem prawnym strony powodowej (...) Bankiem (...) spółką akcyjną w W. została zawarta w dniu 26 września 2009 r. umowa pożyczki gotówkowej. W wyniku jej nieterminowego spłacania przez pozwanego doszło do jej wypowiedzenia i wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego stwierdzającego wysokość zobowiązania pozwanego na kwotę 217.780,96 zł. Umową ugody z dnia 6 marca 2013 r. zawartym między pozwanym a stroną powodową, doszło do ustalenia warunków spłaty zobowiązania wynikającego z wierzytelności w stosunku do pozwanego W świetle postanowień tej umowy, pozwany został zobowiązany do zapłaty kwoty 223.750,96 zł poprzez spłatę miesięcznych rat. Mając to na uwadze, należy stwierdzić, iż w momencie zawierania umowy porozumienia z dnia 6 marca 2013 r. pozwany nie kwestionował ani faktu istnienia wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego zawartej z poprzednikiem prawnym strony powodowej ani kwoty swojego zobowiązania wynikającego z tej wierzytelności.

Tak powstała wierzytelność w wyniku niespłacenia kwoty z umowy kredytu gotówkowego została przeniesiona umową cesji na stronę powodową. Udowodnienie faktu, iż wierzytelność w przeszła na stronę powodową nastąpiło przez przedłożenie dokumentów potwierdzających przejście wierzytelności z (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. na (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.. Przedmiotem przelewu co do zasady może być wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Powinna ona być też w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana) Jak wskazał to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 (Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1) konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia. W realiach tej sprawy zindywidualizowanie wierzytelności przedmiotową umową cesji czynił możliwym uwzględnienie powództwa. Strona powodowa wykazała wprost, na podstawie aneksu nr (...) do umowy cesji który został sporządzony i podpisany przez notariusza a którego to aneksu kopia została poświadczona przez profesjonalnego pełnomocnika strony powodowej, że nabył wierzytelność dochodzoną pozwem. Został spełniony wymóg dostatecznego zindywidualizowania dochodzonej wierzytelności a to poprzez wskazanie na osobę dłużnika, oznaczenie stosunku zobowiązaniowego z którego wierzytelność wynika, a także wskazanie poszczególnych kwot które składają się na rzeczoną wierzytelność. W związku z tym zarzuty pozwanego o nieudowodnieniu cesji wierzytelności w określonej wysokości na rzecz strony powodowej, a także nie wykonaniu obowiązku przedłożenia dokumentu wskazującego na zapłatę za uzyskaną wierzytelność należy uznać za bezprzedmiotowe. Strona powodowa nabyła wierzytelność w wysokości wskazanej w załączniku do umowy o sprzedaży wierzytelności i na tej podstawie, może ona żądać części tej wierzytelności od strony pozwanej.

W toku postępowania pozwany nie kwestionował faktu ani zawarcia umowy pożyczki z poprzednikiem prawnym wierzyciela ani faktu zawarcia umowy ugody z poprzednikiem prawnym strony powodowej, które ustalało sposób spłaty zobowiązania wynikającego z powyższej wierzytelności. Tym samym nie negował on samego faktu istnienia zobowiązania. Zarzut pozwanego sprowadzał się do kwestionowania możliwości występowania przez stronę powodową z roszczeniem wynikającym z wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego, gdyż na powyższą wierzytelność został wydany bankowy tytuł egzekucyjny a w związku z tym zachodzi wobec niej powaga rzeczy osądzonej i roszczenie z tej umowy nie może być przedmiotem postępowania sądowego. Powyższa konstatacja pozwanego jest oczywiście nieuzasadniona, co potwierdza także stanowisko Sądu Najwyższego, który wielokrotnie wskazywał (m.in. w wyroku z 15.11.2002 r., II CKN 986/00, OSP Nr 12/2003, poz. 158.), że bankowy tytuł egzekucyjny nie ma mocy wiążącej orzeczenia sądowego i nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej. Roszczenia te podlegają osądzeniu dopiero gdy dłużnik/wierzyciel wystąpi o ustalenie istnienia zobowiązania, z którego bank wywodzi swoje roszczenia. Z powyższą sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowym postępowaniu, gdzie zaistniał problem dochodzenia wierzytelności na który został nadany bankowy tytuł wykonawczy Jak wynika z powyższych rozważań, to rzeczą Sądu jest merytoryczne ustalenie, czy wierzytelność na którą został nadany (...) przysługuje stronie powodowej. Kolejny zarzut pozwanego, dotyczący okoliczności tego rodzaju, iż dłużnik nie został poinformowany o fakcie dokonania cesji jest również bezprzedmiotowy Z art. art. 509. § 1. k.c. wynika jednoznacznie, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W związku z tym udowodnienie okoliczności poinformowania o tym pozwanego, nie było prawnie relewantne. Wreszcie, zarzut pozwanego, iż umowa kredytu gotówkowego, nie została

skutecznie wypowiedzenia przez poprzednika prawnego strony powodowej, a więc wierzytelność wynikająca z tej umowy nie została nigdy postawiona w stan wymagalności również nie zasługuje na uwzględnienie. O tym że pozwany, był zobowiązany z tytułu wymagalnej wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotowego, stanowi umowa ugody bankowej, gdzie pozwany nie kwestionował ani istnienia wierzytelności ani jego wysokości. W dacie wniesienia zaś pozwu do sądu świadczenia wynikające z umów kredytu i umowy ugody były już wymagalne, gdyż w myśl § 1 umowy z 26.09.2008r. kredyt winien zostać spłacony do 25.10.2014r., a zgodnie z pkt 6 ugody z dnia 05.07.2012r. termin ten został określony na wrzesień 2013r. Nie było zaś wątpliwości, że pozwany nie wykonał zobowiązania w terminach określonych w tych umowach ty, a więc świadczenia te były wymagalne, bez względu na oświadczenie poprzednika prawnego powoda o wypowiedzeniu umów. Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że pozwany nie wykazał żadnym dowodem, że przysługujące stronie powodowej roszczenie opiewa na inną kwotę niż żądana pozwem, należało orzec jak w sentencji. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., bowiem w dacie wniesienia pozwu wierzytelność była już wymagalna w całości. O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c., obciążając pozwaną, jako przegrywającą obowiązkiem zwrotu na rzecz strony powodowej poniesionych przez nią kosztów. Na zasądzoną kwotę 662 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.000,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 7.200,00 zł (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) i uiszczona od pełnomocnictwa opłata skarbową w kwocie 17 zł.

S..

1. odnotować uzasadnienie
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. kal. 21 dni z d.d.